

[Skovmand.]

begge parter kunne have økonomisk interesse i at udstrække disse til områder, der ikke omfattes af foreliggende overenskomst. Hvad ligger der i det? Har markedsministeren undersøgt, om denne del af aftalen giver mulighed for at etablere en tilsvarende aftale om arbejdskraft med Portugal som den, man har med Tyrkiet? Jeg fremdrager ikke dette problem for at skabe racehad, som nogle markedstilhængere har hævdet. Jeg fremdrager det for at forhindre racehad. Fremmedarbejdersystemet er til fordel for arbejdsgivere, der ønsker billig arbejdskraft, men ellers er det et system med enorme økonomiske og sociale omkostninger. Derfor påskønner jeg, at den nuværende regering hidtil har fastholdt fremmedarbejderstoppet. Jeg kan bare ikke forstå, at den ikke til bunds vil erkende, at dette ikke kan opretholdes i EF.

Jeg har omtalt disse spørgsmål så udførligt for at begrunde den opfattelse, jeg har fået af regeringens og markedssekretariatets rolle i markedsdebatten, nemlig den at oplysninger, der taler til ugunst for EF, førties og forvanskes i det omfang, det er muligt at gøre det. Tiden tillader mig ikke at fortsætte på denne måde. Jeg vil derfor nu begrænse mig til at stille spørgsmål om andre punkter, hvor jeg føler usikkerhed, men ikke har noget egentligt bevis for, at det, der er sagt fra officiel side, er usandt.

Jeg vil gerne spørge, hvordan det ligger med egnsudviklingen. Jeg ved, at Kommissionen i øjeblikket arbejder på at få begrænset egnsudviklingsstøtten mest muligt i EF-landene, ikke bare i Belgien, som vist er det eneste land, der er omtalt herhjemme. Hvordan ligger det hos os? Vil Lolland-Falster fortsat kunne få egnsudviklingsstøtte, hvis vi kommer i fællesmarkedet? Vil det sydvestlige Sønderjylland? Vil Vest- og Nordjylland? Jeg føler faktisk, at vi kun kan være helt sikre på, at Bornholm i fremtiden vil kunne få egnsudviklingsstøtte.

Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren, om han virkelig fastholder den udtalelse, han den 12. juli gav til Kristeligt Dagblad om, at eventuelle EF-direktiver for medicinkontrol ville blive udformet på grundlag af de danske regler, og at tusinder af tyske præparater — det sidste er min tilføjelse — dermed ville blive kendt ulovlige.

Jeg vil gerne spørge markedsministeren, hvorfor han i et indlæg i Helsingør Dagblad den 2. september fremstiller værfternes fremtid i de lyseste toner uden at komme ind på det problem, der specielt for Helsingør Skibsværft kan blive farligt, nemlig at den danske stats licitationer næppe i fremtiden kan begrænses til danske værfter.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om han vil tilbagetrække den udtalelse, han dels har givet i bladet Boligen, dels fremsat i forbindelse med et møde på Danfoss for få dage siden, om at Danmark bare kan trække sig ud af EF igen. Statsministeren har ligesom jeg læst den udtalelse, der er kommet fra justitsministeriets lovkontor, og som klart viser, at Danmark ikke bare kan melde sig ud.

Jeg vil gerne bede statsministeren beklage, at han i spørgsmålet om den danske grundlov og EF trods gentagne opfordringer ikke har været villig til at lade sagen undersøge i de juridiske fakulteter og hos kompetente jurister i EF-landene. Regeringen har kun været villig til at lade sine egne folk se på problemerne.

Jeg vil gerne spørge markedsministeren, om han kan give nye oplysninger om Borschette-planen, der går ud på at harmonisere lønningerne i EF.

Og jeg vil gerne spørge — jeg ved i denne forbindelse ikke rigtig hvilken minister der er tale om — hvorvidt det er rigtigt, sådan som det skrives i den franske avis Le Monde for 2. september, at Danmark over for EF-landene har forpligtet sig til ikke at udvide fiskerigrænserne ved Færøerne og Grønland ud over 12 sømil. Hvis det er tilfældet, vil jeg finde det bydende nødvendigt, at regeringen omgående indleder nye forhandlinger med henblik på den situation, der er opstået efter Islands udvidelse af fiskerigrænsen til 50 sømil. Den omstændighed, at praktisk taget hele det islandske fiskerifarvand nu lukkes for udenlandske fiskere, kan ikke betyde andet, end at presset på de færøske og grønlandske fiskebanker bliver så stærkt, at fiskefangsten, som er disse områders hovederhverv, trues med alvorlig tilbagegang.

Hvis ikke regeringen er villig til at føre sådanne forhandlinger, må det være et absolut minimumskrav, at Grønland ikke skal slæbes ind i EF, blot fordi Danmark